

ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชามีผลต่อทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและ สมรรถภาพทางกาย สำหรับนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย โรงเรียนนานาชาติสิงคโปร์ กรุงเทพ ฯ

ชาญชัย เอื้อกิจประเสริฐ*
ต่อศักดิ์ แก้วจรัสวิไล**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและสมรรถภาพทางกายของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย ระหว่างก่อนกับหลังการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน และสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย หลังการทดลอง ระหว่างการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นปฐมวัย โรงเรียนนานาชาติสิงคโปร์ กรุงเทพ ฯ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คน วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลาก ได้ห้องเรียนที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน โดยห้องเรียนที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ สำหรับนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย จำนวน 18 แผน 2) แบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานของเด็กปฐมวัย 3) แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบเปรียบเทียบโดยใช้ค่า “ที”

ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ก่อนกับหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ พบว่า คะแนนเฉลี่ยทุกรายการหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) คะแนนเฉลี่ยการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ พบว่า ทุกรายการทดสอบหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบสมรรถภาพทางกายสูงกว่า

* นิสิตปริญญาโท สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ติดต่อผู้พิมพ์ : ชาญชัย เอื้อกิจประเสริฐ E-mail.: charnchai@sisbschool.com มือถือ : 081-252-3495

รับบทความ 19 พฤศจิกายน 2565 แก้ไขบทความ 3 มกราคม 2566 ตอรับ 10 ธันวาคม 2567

ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นรายการทดสอบดัชนีสมรรถภาพ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน 3) ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิด ศาสตร์พระราชา อยู่ในระดับดี

คำสำคัญ : การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน, สมรรถภาพทางกาย, ศาสตร์พระราชา

The Effect of Learning Management in Physical Education Based on The Concept of King Bhumibol's Approach to Fundamental Movement Skills and Physical Fitness for The Early Childhood of Singapore International School of Bangkok

Charnchai Auekitprasert*

Torsak Kaewjaratwilai**

Abstract

The purposes of this study were 1) to compare basic motor skills and physical fitness of preschool students, before and after the management of physical education courses according to the concept of the King's concept 2) to compare basic movement skills and physical fitness of preschool students after the experiment between the two groups; learning management of physical education according to the King's concept and normal learning management 3) to study the satisfaction of preschool students in conjunction with learning management in physical education subjects according to the King's concept. The sample group used in this research was 40 preschool students from Singapore International School of Bangkok during the first term in the academic year of 2021-2022. Within the 40 students, a method called Simple Random Sampling, also known as a raffle, was applied. The first classroom was a sample group of 20 people, and the second classroom was a control group of 20 people. The instruments in the student comprised of, 1) The learning management for physical education subjects according to the concept of the King for preschool students, total 18 plans. 2) Assessment form for basic motor skills of

* Master's degree student, Department of Physical Education, KasetsartUniversity

** Associate Professor, D. A., Department of Physical Education, KasetsartUniversity

Contract: Charnchai Auekitprasert E-mail: charnchai@sisbschool.com Mobile: 081-252-3495

Received November, 19 2022 ; Revised January, 3 2023 ; Accepted December, 10 2024

preschoolers. 3) A physical fitness test 4) A questionnaire for assessing students' satisfaction towards learning management in physical education subjects according to the King's concept. Additionally, the data were analysis using average standard deviation and the mean difference test of scores with the value "t" (t-test).

The research result was: 1) Basic movement skills of elementary school students after learning management according to the King's concept and normal learning management is higher, with statistical significance at the .05 level. 2) Physical Fitness of preschool students after learning using the King's concept was higher than normal learning management plan. Nevertheless, there was no difference in physical fitness at the .05 level However, there was no difference in the experimental group for body mass index items.

Keywords: Basic movement, Physical fitness, Science of King Bhumibol

บทนำ

ในโลกยุคปัจจุบันระบบการศึกษาของแต่ละประเทศทั่วโลกต่างก็มีแนวทางจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันโดยขึ้นอยู่กับหลาย ๆ ปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติ ภาษา สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม ฯลฯ และเป็นที่ยอมรับกันว่าภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศ ภาษาอังกฤษได้เข้ามา มีบทบาทสำคัญการศึกษาระดับนานาชาติเพราะส่วนใหญ่แล้ว หลักสูตรการศึกษาที่เป็นสากลจะใช้ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาหลักซึ่งทำให้ผู้ที่ต้องการความรู้ในระดับนานาชาติจำเป็นต้องรู้ภาษาอังกฤษ ฉะนั้นจึงต้องมีการเรียน ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นด้วย ซึ่งทำให้ทุก ๆ คน ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้น การเข้ามา ของโรงเรียนนานาชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเป็นหลัก จึงมีมากขึ้นซึ่งระบบการศึกษาของประเทศไทย ที่จัดโดยภาครัฐจะเข้ามาดูแลโดยตรงและให้โอกาสเอกชนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับ อนุบาล ประถมศึกษามัธยมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา ระบบการศึกษาไทยปัจจุบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 มีการจัดระบบการศึกษา ชั้นประถมศึกษา 6 ปี (6 ระดับชั้น) การศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี (3 ระดับชั้น) และการศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี (3 ระดับชั้น) หรือระบบ 6-3-3 การศึกษาภาคบังคับจำนวน 9 ปี กำหนดให้ เด็กอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดเข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้า ของการศึกษาภาคบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (กระทรวง ศึกษาธิการ, 2551)

จากแนวคิดข้างต้นจึงเกิดการประกอบธุรกิจโรงเรียนนานาชาติขึ้นโดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จะเห็นได้ว่า รัฐให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาของภาคเอกชนทุกระดับมีการปฏิรูปการศึกษาในปี พ.ศ. 2546 โดยเน้นความเป็นสากลถือเอานักเรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติ โดยการดำเนินการของเอกชนจึงมีบทบาทเข้ามาร่วมให้บริการทางการศึกษาแก่นักเรียนโดยทั่วไป อันเป็นทางเลือกทางการศึกษา ดังที่ ประยูร มัยโกคา (2554) ได้กล่าวว่า การศึกษานานาชาติในประเทศไทย ในยุคเริ่มแรกเริ่มต้นจากโรงเรียนจีนที่เปิดสอนภาษาโรงเรียนมิชชันนารีที่เปิดสอนนักเรียนที่เป็นบุตรหลานของชาวต่างชาติที่เข้ามาปฏิบัติงานในประเทศไทยต่อมาปี พ.ศ. 2494 ที่ปรึกษาเอกอัครราชทูตอเมริกันและรองเลขาธิการอิกาพีได้แสดงความประสงค์จะจัดตั้งโรงเรียนเพื่อให้การศึกษาแก่บุตรหลานชาวต่างชาติที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่และพำนักอยู่ในประเทศไทยในระยะแรกมีโรงเรียนนานาชาติมีเพียงไม่กี่แห่งเท่านั้น เนื่องจากต้องขออนุมัติการจัดตั้งเป็นราย ๆ ไปโดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีซึ่งโรงเรียนนานาชาติแห่งแรกที่ได้รับการจัดตั้งจากกระทรวงศึกษาธิการคือ โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ (International School Bangkok) ซึ่งได้รับการจัดตั้งอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2500 โดยจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรอเมริกัน มีสมาคมการศึกษานานาชาติเป็นเจ้าของ ดำเนินการสอนในระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีผู้จัดการและครูใหญ่เป็นคนไทย เนื่องจากพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 กำหนดให้เจ้าของ ครูใหญ่และผู้จัดการต้องมีสัญชาติไทย โดยกำเนิด

การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการตามวัยเต็มตามศักยภาพ และมีความพร้อม ในการเรียนรู้ต่อไป จึงกำหนดจุดหมายเพื่อให้เกิดกับเด็กเมื่อจบการศึกษาระดับปฐมวัย ได้แก่ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย แข็งแรงและมีสุขนิสัยดี สุขภาพจิตดี มีสุนทรียภาพมีคุณธรรมจริยธรรม และจิตใจที่ดี มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีวินัย และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มีทักษะการคิด การใช้ภาษาสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย และตามที่หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ได้กำหนดว่า มาตรฐานลักษณะที่พึงประสงค์ พัฒนาทางด้านร่างกาย ประกอบด้วย ร่างกายเจริญตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี กล้ามเนื้อมัดใหญ่และกล้ามเนื้อมัดเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน โดยที่ทักษะที่สำคัญได้แก่ การเดิน การวิ่ง การกระโดด การรับลูกบอล ซึ่งสาระการเรียนรู้สำหรับเด็กระดับปฐมวัย เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้านให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนด โดย ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาส พัฒนาการกล้ามเนื้อมัดใหญ่ กล้ามเนื้อมัดเล็ก และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท ในการทำกิจวัตรประจำวันหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ และสนับสนุนให้เด็กมีโอกาสดูแลสุขภาพและสุขอนามัย สุขนิสัย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

การเจริญเติบโตทางด้านร่างกายของเด็กอายุ 1-6 ปี จะเป็นไปในอัตราที่คงที่และมีความเจริญของร่างกาย ในส่วนที่พัฒนามากทำให้ร่างกายเคลื่อนไหวคล่องแคล่วได้ดี ขึ้นแยกเป็น 2 ส่วนคือ กล้ามเนื้อมัดใหญ่ และกล้ามเนื้อมัดเล็ก เด็กระดับปฐมวัยจะมีอัตราพัฒนาเป็นไปตามวัย เช่นเด็กอายุ 4 ปี จะสามารถเดินลงบันไดแบบสลับเท้าได้ดีกว่าเด็กอายุ 3 ปี กระโดดด้วยเท้าข้างเดียวหรือในการกระโดดสลับเท้าเมื่ออายุ 5 ปี ขึ้นไป การส่งเสริมพัฒนาเด็กกล้ามเนื้อมัดใหญ่เช่น การยืน การเดิน การวิ่ง การกระโดด การโยน การรับลูกบอล และการเตะลูกบอลเป็นธรรมชาติ (สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์, 2550) สอดคล้องกับ ไพวัน เพลิดพราว (2559) ได้กล่าวถึง การศึกษาและปฏิบัติในรูปแบบของ ทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่ถูกต้องเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้บุคคลเคลื่อนไหวได้อย่างปลอดภัยและมี ประสิทธิภาพซึ่ง ความสำคัญของทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่ควรศึกษาและฝึกปฏิบัติให้เกิด ความชำนาญเช่น ทักษะการจัดท่าทางการยืน ทักษะการเดิน ทักษะการวิ่ง ทักษะการกระโดด หากศึกษาและฝึกปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นดังกล่าวอย่างถูกต้องแล้ว จะช่วยให้ สามารถพัฒนารูปแบบทักษะการเคลื่อนไหวในกิจกรรมที่ต้องเคลื่อนไหวเบื้องต้นที่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ศาสตร์พระราชทานเป็นศาสตร์พระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่ทรงพระราชทานพระราชดำริ พระบรมราโชวาท ทรงปฏิบัติ พระราชกรณียกิจมากมายในการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลักองค์ความรู้ 6 มิติ หลักการ ทรงงาน 23 ข้อ ยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เป็นศาสตร์ที่เกิดจากการทรงงาน ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่อยู่บทหลักของวิทยาศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ มีเหตุผล มีการศึกษาวิจัย มีการทดลองโดยเน้นการศึกษาค้นคว้า และได้ขยายการดำเนินไปสู่ประชาชน ชาวไทยในรูปโครงการต่าง ๆ ที่จะเป็นการดำเนินงานเพื่อเป็นประโยชน์ให้ประชาชนชาวไทย (สุนันท์ ศลโกสม และ ไพฑูรย์ โปธิสาร, 2561)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำแนวคิดศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาพลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย เพื่อพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและสมรรถภาพทางกาย ซึ่งจะนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนนานาชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย ระหว่างก่อนกับหลังการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชทานและการจัดการเรียนรู้ตามปกติ

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย หลังการทดลองระหว่างการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มประชากร กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นปฐมวัย โรงเรียนนานาชาติสิงคโปร์ กรุงเทพ ฯ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนรวม 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นปฐมวัย โรงเรียนนานาชาติสิงคโปร์ กรุงเทพ ฯ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 40 คน ซึ่งผู้วิจัยทำการสุ่มห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากกำหนดห้องเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากผลการจับฉลากเข้าเป็นกลุ่มทดลองได้ห้องเรียนที่ 1 จำนวน 20 คน โดยการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชา และกลุ่มควบคุม ได้ห้องเรียนที่ 2 จำนวน 20 คน โดยการจัดการเรียนตามหลักสูตรปกติ ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและสมรรถภาพทางกายก่อนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งพบว่าทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 4 รายการ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชา สำหรับนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 18 แผนการจัดการเรียนรู้ ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงตรง สามารถนำไปใช้ได้

2. แบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของเด็กปฐมวัย (นงศันช พรพรรณชูล, 2554) โดยเป็นการทดสอบแบบปฏิบัติจริง จำแนกเป็น 4 ชุด ได้แก่ 1) การยืน 2) การเดิน 3) การวิ่ง และ 4) การกระโดด

3. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย สำหรับเด็กไทย อายุ 4-6 ปี (สุพิตร สมชาติและคณะ, 2555) ประกอบด้วย 7 รายการ ได้แก่ 1) นั่งงอตัวไปข้างหน้า 2) งอแขน 3) วิ่งเร็ว 20 เมตร 4) ยืนกระโดดไกล 5) ลูก-นั่ง 30 วินาที 6) วิ่งเก็บของและวิ่งอ้อมหลัก และ 7) ดันนิมวลกาย

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องจาก

ผู้เข้าร่วมวิจัย จำนวน 5 ท่าน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbachs Alpha Coefficient) มีค่าเท่ากับ 0.73 ซึ่งถือว่า มีความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น สามารถนำไปใช้ได้ โดยแบบประเมินความพึงพอใจแบ่งออกเป็น 3 ระดับ (อุเทนปัญญา, 2553) ได้แก่ ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.00 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.00 – 1.49 หมายถึง การปฏิบัติอยู่ในระดับไม่ดี

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังนี้

1. สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติเชิงสรุปอ้างอิงที่ใช้ในการทดสอบเปรียบเทียบ

2.1 การทดสอบเปรียบเทียบระหว่างก่อนกับหลังการทดลอง ใช้สถิติ t-test for dependent Samples (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

2.2 การทดสอบเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ใช้สถิติ t-test for independent Samples (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยและนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน และสมรรถภาพทางกายของนักเรียนระดับชั้นปทุมวิไล ระหว่างก่อนกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา

ตัวแปรที่ศึกษา	รายการทดสอบ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน	การเดิน	7.90	1.17	9.15	0.59	-5.05	.00*
	การยืน	7.25	1.33	9.15	0.75	-5.24	.00*
	การวิ่ง	7.30	1.13	9.20	0.70	-6.02	.00*
	การกระโดด	6.80	1.20	9.35	0.75	-8.17	.00*
สมรรถภาพทางกาย	นั่งอตัวไปข้างหน้า	6.40	3.44	7.95	2.63	-3.87	.00*
	งอแขน	16.75	1.86	22.65	3.75	-6.64	.00*
	วิ่งเร็ว 20 เมตร	7.40	0.76	6.36	0.90	4.74	.00*
	ยืนกระโดดไกล	95.40	13.88	97.65	12.64	-2.25	.03*

ตัวแปรที่ศึกษา	รายการทดสอบ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
	ลุก-นั่ง 30 วินาที	5.65	1.57	6.45	1.57	-4.29	.00*
	วิ่งเก็บของและวิ่งอ้อมหลัก	13.31	3.79	13.01	3.61	3.30	.00*
	ดัชนีมวลกาย	16.23	1.74	16.14	1.68	0.63	.53

* $p < .05$ จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชาสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นรายการดัชนี มวลกาย ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน และสมรรถภาพทางกายของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย ระหว่างก่อนกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา	รายการทดสอบ	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน	การเดิน	7.50	1.28	8.40	1.10	-2.65	.02*
	การยืน	7.65	1.42	8.45	0.94	-2.49	.02*
	การวิ่ง	7.35	1.35	8.50	1.15	-2.93	.09*
	การกระโดด	7.05	1.32	8.75	0.85	-4.34	.00*
สมรรถภาพทางกาย	นั่งอตัวไปข้างหน้า	6.65	3.22	8.15	2.39	-2.73	.01*
	งอแขน	16.50	1.15	20.90	1.41	-13.11	.00*
	วิ่งเร็ว 20 เมตร	7.15	0.59	6.69	0.49	4.40	.00*
	ยืนกระโดดไกล	92.00	7.00	100.45	8.88	-4.92	.00*
	ลุก-นั่ง 30 วินาที	5.90	0.91	7.05	0.89	-6.33	.00*
	วิ่งเก็บของและวิ่งอ้อมหลัก	13.42	1.07	12.93	1.05	3.45	.00*
	ดัชนีมวลกาย	16.57	2.08	16.35	2.15	2.08	.05

* $p < .05$ จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน และสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย หลังการจัดการเรียนรู้ตามปกติ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นรายการดัชนีมวลกาย ไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน และสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย หลังการทดลองระหว่างของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา	รายการทดสอบ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	p
		\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน	การเดิน	9.15	0.59	8.40	1.10	-2.69	.01*
	การยืน	9.15	0.75	8.45	0.94	-2.60	.01*
	การวิ่ง	9.20	0.70	8.50	1.15	-2.33	.02*
	การกระโดด	9.35	0.75	8.75	0.85	-2.37	.02*
สมรรถภาพทางกาย	นั่งจอตไปข้างหน้า	7.95	2.63	8.15	2.39	-0.25	0.80
	งอแขน	22.65	3.75	20.90	1.41	1.96	0.06
	วิ่งเร็ว 20 เมตร	6.36	0.90	6.69	0.49	-1.45	0.16
	ยืนกระโดดไกล	97.65	12.64	100.45	8.88	-0.81	0.42
	ลูก-นั่ง 30 วินาที	6.45	1.57	7.05	0.89	-1.49	0.15
	วิ่งเก็บของและวิ่งอ้อมหลัก	13.01	3.61	12.93	1.05	0.09	0.93
	ดัชนีมวลกาย	16.14	1.68	16.35	2.15	-0.34	0.73

*p<.05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน หลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชาส่งสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสมรรถภาพทางกาย ของทั้งสองกลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน

ส่วนผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชา อยู่ในระดับดี

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและสมรรถภาพทางกาย ระหว่างก่อนกับหลังการจัดการเรียนรู้ ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชากับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ พบว่า ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน ด้านการเดิน การยืน การวิ่ง กระโดด และสมรรถภาพทางกาย ด้านนั่งจอตไปข้างหน้า งอแขน วิ่งเร็ว 20 เมตร ยืนกระโดดไกล ลูก-นั่ง 30 วินาที วิ่งเก็บของและวิ่งอ้อมหลัก หลังการจัดการเรียนรู้สูงขึ้น

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านดัชนีมวลกาย ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ผลน่าจะเกิดจาก ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชา เป็นการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผ่านกระบวนการค้นคว้าศึกษาข้อมูล จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการกำหนดสาระ การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษา ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา ได้ผ่านกระบวนการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ จึงนับว่า เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพเหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ศศิธร เวียงวะลัย (2556) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนการสอนที่ครูหรือผู้สอนเป็นผู้จัดทำขึ้นภายใต้กรอบเนื้อหาสาระที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ โดยกำหนดประสงค์วิธีการดำเนินการหรือกิจกรรมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ สื่อการเรียนรู้ และ วิธีวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และจากการดำเนินงานผ่านกระบวนการต่าง ๆ ตามขั้นตอน ส่งผลให้แผนการจัดการเรียนรู้ สามารถนำไปใช้จริง และในการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ และสอดคล้องกับ ปิยะนุช สุวรรณเทพ (2556) ที่พบว่า ในขณะที่เล่น เด็กจะมีความตั้งใจ ความพยายาม จึงเกิดการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาหลังการจัดการเรียนรู้

2. จากผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและ สมรรถภาพทางกาย หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิด ศาสตร์พระราชา กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ พบว่า ทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสมรรถภาพทางกายทุกรายการ ไม่มีพบความแตกต่างกัน ทั้งนี้ผลน่าจะเกิดจาก ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาข้อมูลอย่างเป็นระบบตามหลักการทรงงานของศาสตร์พระราชา ทำให้กิจกรรมมีความเหมาะสมกับ ผู้เรียนตามวัย และการนำหลักการทรงงาน ในหัวข้อทำตามลำดับขั้นต้นตอน สอดคล้องกับหลักการทรงงาน ในหัวข้อ ความเพียร เมื่อผู้เรียนได้ฝึกฝนด้วยตนเองอย่างตั้งใจ ทำให้ผู้เรียน ประกอบกิจกรรมพลศึกษาได้ดีขึ้น และ เมื่อผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้รับประสบการณ์ตรง มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ กิจกรรมการเคลื่อนไหวการออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนโดยรวมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา มีผลทำให้นักเรียนมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์ พระราชาและส่งผลโดยตรงทำให้นักเรียนมีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา เพ็ชรตะกั่ว, และ คณะ (2555) ที่ทำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อพัฒนา การด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย และ พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้กิจกรรมเคลื่อนไหว และจังหวะเพื่อพัฒนาการด้านร่างกายหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษา ตามแนวคิดศาสตร์พระราชา อยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ผลน่าจะเกิดจากการจัดการเรียนรู้ รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชา สอดคล้องตามวัยและความต้องการของผู้เรียน มีกิจกรรมที่มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยนำแนวคิดศาสตร์พระราชา หลักการทรงงาน มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในกิจกรรมมากขึ้น และเมื่อครูผู้สอนอธิบายแนวคิดศาสตร์พระราชายังทำให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นความสำคัญมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับภูษิต บัวสวัสดิ์ (2560) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และมีการประเมินผลตามสภาพจริง โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ สนุกสนาน และมีความสุขในการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของความรู้ที่ได้รับเป็น อย่างดีและลึกซึ้ง ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการใช้สื่อการเรียนรู้ ที่หลากหลาย ทั้งวัสดุ ครุภัณฑ์ และตัวบุคคล มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง โดยเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ทำให้ผู้เรียน เกิดความสนใจ สนุกสนานและมีความสุขในการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของ ความรู้ที่ได้รับเป็นอย่างดีและลึกซึ้ง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาพลศึกษาตามแนวคิดศาสตร์พระราชา สำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย ครูผู้สอนควรกระตุ้นให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มที่ เพื่อให้เกิดพัฒนาการกับผู้เรียนครบทุกด้าน

2. ครูผู้สอนควรเตรียมคำพูดในการอธิบายที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาศาสตร์พระราชาง่าย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการบูรณาการแนวคิดศาสตร์พระราชากับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาที่หาอื่น ๆ

2. ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดศาสตร์พระราชามีผลต่อความรู้ ทักษะกีฬา และ

เจตคติของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ

เอกสารอ้างอิง

_____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (2561). *คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

- กาญจนา เพ็ชรตะกั่ว, อีระดา ภิญโญ และดวงกมล จิตติเวส. (2555). การจัดประสบการณ์การเรียนรู้กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อพัฒนาด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 7(1), 134-139.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ภูษิต บัวสวัสดิ์. (2560). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เรื่อง การเล่นสื่อบ้างของจังหวัดจันทบุรีชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนสฤทธิเดช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 1. วิทยานิพนธ์ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.*
- ไพวัน เพลิดพราว. (2559). *การเคลื่อนไหวเบื้องต้น: คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี.*
- ประยูร มัยโกคา. (2554). *การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญเกี่ยวกับการศึกษานานาชาติในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 5 กันยายน 2565, สืบค้นจาก <https://www.terrabbk.com/news/155724/>.*
- ปิยะนุช สุวรรณเทพ. (2556). การศึกษาพัฒนาการของเด็กปฐมวัยตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยการจัดกิจกรรมการเล่นไทยสำหรับเด็กปฐมวัย. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 7(1), 257-269.
- ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). *การจัดการเรียนรู้ (Learning Management)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุนันท์ ศลโกสุม และไพฑูรย์ โพธิสาร. (2561). ศาสตร์พระราชากับการพัฒนาการศึกษา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*, 9(21), 13.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2556). *การวัดผลและประเมินแนวใหม่เด็กปฐมวัย (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.)*. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพิตร สมานิติ และคณะ. (2556). *แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับประชาชนไทย อายุ 19-59 ปี: สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.*
- อุเทน ปิญโญ. (2553). *เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชาสถิติ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*